

N:o 10.

Motionen, ingifven den 21 Januari, ansågs vid följande dag skedd föredragning bära för det dåvarande förfalla.

N:o 11.

Af Friherre Sprengporten, angående ändringar i gällande tull-taxa.

I en tid, då, för fullkommandet af Rikets försvar, oförutsedda utgifter, som icke utan äfventyr kunna åsidosättas, förestå, och olägenheterna af en fortsatt utländsk skuldsättning allt mer och mer börjat kännas, föras tankarne af sig sjelfva å de utvägar, som kunna erbjuda sig att till erforderligt belopp höja statsinkomsterna.

Att söka uppnå detta mål genom en förhöjning af allmänna bevillingen har, utom annat, det emot sig, att, då intecknad skuld icke får afräknas från fastighetsvärdet, en sådan förhöjning skulle, under de brydsamma förhållanden, som äro för handen, komma att hårdast trycka landets skuldsatta fastighets-egare, som jemförelsevis minst förmå att uppbära denna ökade börda.

Det torde sålunda, för ändamålets vinnande, blifva behöfligt taga i anspråk det indirekta beskattningssättet, som åtminstone har det företrädet, att, under en tryckande penningebrist, icke på en gång rycka stora summor ur rörelsen, enär afgiften endast småningom och nästan omärkligt utgår i bredd med konsumtionen. I sin nådiga Proposition rörande Statsverkets tillstånd och behof har Kongl. Maj:t jemväl föreslagit en förhöjd tull å några import-artiklar, dock efter mitt förmenande i mindre utsträckning än jag skulle hafva ansett nödigt och nyttigt, synnerligast med afseende å artikeln tobak, hvilken af alla konsumtionsföremål synes mig vara det, som snarast hade förtjent att högre beskattas, enär det icke kan bestridas, att bruket af denna produkt i många fall urartat till ett skadligt missbruk, som man borde söka hejda.

Men

Men äfven i en annan omständighet finner jag mig föranlåten gå längre än den Kongl. Propositionen, då jag föreslår:

att, med undantag för oarbetadt silfver och guld, apotheksvaror, reseförnödenheter och gångkläder till resandes och sjöfarandes eget bruk, en fastställd och i taxan utförd inregistreringsafgift, beräknad efter högst 5 procent af medelvärdet, må vid införseln i riket åsättas alla varor, som i tulltaxan äro antecknade som tullfria, och icke åtnjuta denna tullfrihet på grund af traktater med främmande magter eller konventioner med Norge. Öfverlemnande jag åt Bevillnings-Utskottet att, i hvarje särskildt fall föreslå den nedsättning i den förestagna afgiften, som af förekommande anledningar anses böra ega rum; dock att alltid någon afgift bibehålles.

Mina motiver härför äro i korthet, att alla varor, som införas, ehvad de draga tull eller icke, måste tullbehandlas, hvilket icke aflöper utan dryga kostnader för Staten, hvaraf följer, att då man befriar ett stort antal varor icke blott från all delaktighet i dessa kostnader, utan derjemte från allt deltagande i gäldande till stapelstäderna af den tolag, som är dem tillerkänd, man i sig sjelf härigenom icke blott medgifver en fri införsel af de tullfria varorna, utan härutöfver tillerkänner den privilegierade importören ett *verkligt premium* på bekostnad af andra importörer och konsumenter, som i samma mån måste beläggas med högre afgifter.

Om man derjemte tager i betraktande, att Sverige, för rättigheten att till England exportera spannmål, bestående hufvudsakligast af hafra, för hvilken erlägges en tull af omkring 37 öre för tunnan, vid en export, som, lågt beräknad och reducerad till detta sädesslag, icke i årligt medeltal understiger 1,500,000 tunnor, har att till detta land årligen i tullafgifter utbetala 5 à 600,000 R:dr, och att vårt Statsverk, vid behandlingen af de tullfria artiklarne, icke förbehållit sig den ringaste ersättning, till minskning af de betydande afdragen från dess bruttoinkomst af tullarne; synes det verkligen som om eftergifterna härvid gått för långt.

Jag tillåter mig sålunda hoppas på Bevillnings-Utskottets tillstyrkande af min motion, helst densamma ligger på sidan om de stora stridsfrågorna, då den endast rör en godtgörelse till Statsverket för dess kostnader, hvilken, om den skall kallas tull, då åtminstone icke kan få någon annan benämning, än af *finanstull*.

Stockholm den 22 Januari 1867.

J. W. F. Sprengtporten.